

[Justitsministeren.]

ikke, det er teknisk muligt at gennemføre noget sådant indenfor en kortere periode end den fastsatte, det måtte iøvrigt forudsætte en lovændring, men jeg er enig med det ærede medlem i, at når vi har passeret den 1. juli 1956, tolererer vi ikke cykler uden reflekspedaler eller andet bevægeligt refleksmateriale, og vi tolerer ej heller knallerter uden baglygter, men derfor bliver det også nødvendigt, eventuelt gennem Rådet for større Færdselssikkerhed, nogen tid før denne dato at henlede offentlighedens opmærksomhed på disse spørgsmål.

Tholstrup: Det undrede mig, at det ærede medlem hr. Vagn Bro ikke var enig med mig i, at politiet skulle være så let kendeligt som muligt. Man har ellers ud fra det ærede medlems egen måde at være på det indtryk, at det er hans opfattelse. Jeg vil, som jeg sagde før, gerne gå med til, at nogle enkelte af køretøjerne er, hvad skal vi sige, camoufleret som almindelige privatvogne. Så kan man opretholde den skræk, der er i befolkningen for hemmeligt politi, og som politiet nu engang ønsker der skal være. Men det, jeg først og fremmest sigter imod, er, at de midler, der nu anvendes på nye færdselspatrouiller, bliver til virkelig nytte i trafikken og ikke blot brugt til nye skrækindjagere. Lad bare nogle af dem være, som de er, det gør såmænd ikke så meget, men lad os få de andre ud med hvid top og bredt, hvidt skråbælte, således som man kender det i andre lande, hvor man jo har nøjagtig de samme problemer vedrørende trafikken. Hvorfor kan vi ikke lære dette af de andre lande, når vi kan lære så meget andet af dem?

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Horn: Jeg foreslår, at forslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov for Færøerne om pantsætning af fangst i årene 1956—1959.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 831, fremsættelsen i tidenden sp. 1247).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Johs. E. Larsen: Det falder mig let at anbefale det foreliggende lovforslag og tilsige mit partis støtte til dets gennemførelse, da lovforslaget jo i høj grad imødekommer det ønske, jeg fremførte, da den nugældende lov for Færøerne om pantsætning af fangst var til første behandling her i tinget, nemlig at denne lovgivning fik en længere gyldighedsperiode end et år, idet de forhold, loven tager sigte på, utvivlsomt vil være tilstede en årrække fremover. I sin svartale gav den højtærede justitsminister dengang tilsagn om at søge spørgsmålet rejst overfor Færøernes lagting. Dette har nu fundet sted med det resultat, at lagtinget har vedtaget et forslag, som siger, at loven om pantsætning af fangst skal gælde indtil videre, men optages til revision i samlingen 1959—60.

Med undtagelse af den længere gyldighedsperiode svarer det foreliggende lovforslag ganske til de nugældende bestemmelser, og da forholdene stort set også er uændrede, kan jeg henholde mig til det, jeg udtalte ved det tilsvarende lovforslags første behandling sidste år angående vilkårene for det havgående fiskeri på Færøerne.

Johan Poulsen: Som det vil være ærede medlemmer af dette høje ting bekendt, har folketinget i de forløbne år vedtaget love, der, hvad indholdet angår, ganske svarer til det foreliggende lovforslag, hvori der tilvejebringes hjemmel for, at færøske fangere og fiskere kan give pant i årets fangst for lån, som ydes til udrustning og drift af fiskerfartøjer. Disse love har hidtil kun haft gyldighed eet år ad gangen. Under første behandling af det lovforslag, der er gældende lov for indeværende år, blev der fremsat ønske om, at en eventuel senere, tilsvarende lov fik en noget længere gyldighedsperiode end de foregående love. Således foranlediget har man foreslået, at nærværende lovforslag kommer til at gælde for